

2. W razie przeprowadzania nagłośnienia przez jednostki organizacyjne resortu łączności nie jest wymagane dołączenie do wniosku danych, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 4. 1. Zezwolenia udziela się na czas określony lub nie określony.

2. Zezwolenie określa szczegółowe warunki korzystania z urządzeń megafonowych, a w szczególności:

- 1) miejsce zainstalowania i teren działania,
- 2) opis techniczny,
- 3) rodzaj audycji i godziny użytkowania,
- 4) okres ważności zezwolenia.

§ 5. Zezwolenie może być cofnięte przez organ, który je wydał, jeżeli:

- 1) naruszone zostały warunki określone w § 4 ust. 2,
- 2) urządzenie jest wykorzystywane sprzecznie z prawem, porządkiem publicznym lub zasadami współżycia społecznego — na wniosek (zawierający uzasadnienie) właściwego terenowego organu administracji państwowej.

§ 6. Jednostki organizacyjne wymienione w § 2 mogą:

1) przeprowadzać kontrolę przestrzegania warunków korzystania z urządzeń megafonowych, określonych w zezwoleniu,

2) wydawać nakazy demontażu urządzeń megafonowych zainstalowanych lub używanych bez zezwolenia oraz w razie upływu okresu ważności zezwolenia.

§ 7. Od decyzji jednostek organizacyjnych wymienionych w § 2 przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji do:

- 1) właściwej dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji — jeżeli decyzję wydał organ określony w § 2 ust. 1 pkt 1,
- 2) Ministra Łączności — jeżeli decyzję wydał organ określony w § 2 ust. 1 pkt 2.

§ 8. Wysokość opłat pobieranych przy wydawaniu zezwoleń regulują odrębne przepisy.

§ 9. Zezwolenia na zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, tracą moc po upływie 60 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

78

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 kwietnia 1986 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 55, poz. 284) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 75, poz. 337, z 1984 r. Nr 23, poz. 110 oraz z 1985 r. Nr 5, poz. 18 i Nr 55, poz. 284), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 21 i 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 75, poz. 337) w brzmieniu:

„§ 21. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym z tytułu przeznaczenia zysku na cele rozwojowe oraz

na inne cele uzasadnione społecznie (Dz. U. Nr 41, poz. 274),

- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 maja 1983 r. w sprawie ulgi w podatku dochodowym z tytułu wzrostu produkcji przędzy, skór garbowanych, obuwia gumowego i tekstylnogumowego (Dz. U. Nr 28, poz. 137),

- 3) § 19 ust. 3 uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1973 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczości inwalidów (Monitor Polski z 1973 r. Nr 56, poz. 314 i z 1979 r. Nr 21, poz. 120).

2. Do ulg w podatku dochodowym, przyznanych lub należnych w 1983 r. na podstawie przepisów rozporządzeń wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się przepisy tych rozporządzeń.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.”

2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 marca 1984 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 23, poz. 110) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1984 r.”,

3) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 5, poz. 18) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do ulg w podatku dochodowym za okres od dnia 1 stycznia 1985 r.”,

4) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 55, poz. 284) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.”

Minister Finansów: S. Nieckarz

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Finansów z dnia 5 kwietnia 1986 r.
(poz. 78)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

w sprawie ulg w podatku dochodowym.

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zakres i zasady udzielania jednostkom gospodarczym ulg w podatku dochodowym.

2/ Przez jednostki gospodarcze rozumie się przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie i ich związki oraz organizacje polityczne, społeczne i zawodowe, określone w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45).

§ 2. 1. Jednostkom gospodarczym przyznaje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu realizacji produkcyjnych i usługowych inwestycji przedsiębiorstw podejmowanych w celu:

- 1) zastąpienia lub ograniczenia importu towarów i usług,
- 2) uruchomienia bądź zwiększenia produkcji w wyniku zagospodarowania odpadów, surowców wtórnych i materiałów niepełnowartościowych,
- 3) uruchomienia produkcji materiałów budowlanych z surowców lokalnego pochodzenia,
- 4) wzrostu produkcji części zamiennych do maszyn i sprzętu rolniczego,
- 5) uruchomienia i modernizacji zakładów plekarskich,
- 6) ochrony środowiska oraz poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 7) zwiększenia eksportu,
- 8) wdrożenia osiągnięć naukowo-technicznych wynikających z realizacji zamówień rządowych dotyczących szczególnie ważnych zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki określonych w centralnym planie rocznym.

2. Ulgą podatkową może być stosowana do inwestycji przedsiębiorstw o dwuletnim okresie realizacji, a w zakresie inwestycji podejmowanych w celu ochrony środowiska, zwiększenia eksportu i inwestycji wynikających z zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki — o pięcioletnim okresie realizacji.

3. Ulgę w podatku dochodowym z tytułu realizacji inwestycji określonych w ust. 1:

- 1) pkt 1—5 ustala się w wysokości 20% kosztów inwestycji,
- 2) pkt 6 i 8 ustala się w wysokości 30% kosztów inwestycji.

4. Jeżeli faktyczne koszty inwestycji będą wyższe od kosztów planowanych, za podstawę obliczenia ulgi podatkowej przyjmuje się koszty planowane.

5. Wysokość ulg, o których mowa w ust. 1 pkt 7, określi Minister Finansów.

6. Ulgi na warunkach określonych w ust. 2—4 przysługują również jednostkom gospodarczym partycypującym w kosztach inwestycji wspólnych w wysokości proporcjonalnej do wniesionych wkładów.

§ 3. 1. Jednostkom gospodarczym przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu realizacji przedsięwzięć modernizacyjnych podejmowanych w celu:

- 1) oszczędności — w przeliczeniu na jednostkę produktu — zużycia paliw, energii i surowców określonych przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej,
- 2) zastosowania krajowych wynalazków oraz takich pracowniczych projektów wynalazczych i wyników prac badawczo-rozwojowych, które zmierzają do osiągnięcia celów określonych w § 2 ust. 1 oraz w pkt 1.

2. Wysokość ulgi:

- 1) o której mowa w ust. 1 pkt 1, określa Minister Finansów w zależności od osiągniętego efektu, z tym że ulga nie może przekroczyć 30% kosztów przedsięwzięcia,
- 2) określonej w ust. 1 pkt 2 ustala się w wysokości 20% bezinwestycyjnych kosztów zastosowania (wdrożenia) przedsięwzięcia.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Materiałowej i Paliwowej może wprowadzić w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych ulgi z tytułu oszczędności w zużyciu — na jednostkę produktu — niektórych deficytowych surowców i materiałów oraz paliw i energii, z tym że ulga:

- 1) może być stosowana pod warunkiem ustalenia przez Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej normatywów zużycia surowców i materiałów oraz paliw i energii,
- 2) nie może przekraczać 50% łącznej kwoty oszczędności w zużyciu surowców i materiałów.

4. Przepis ust. 3 nie narusza przepisów uchwały nr 9 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie stosowania w przedsiębiorstwach państwowych systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii (Monitor Polski Nr 3, poz. 17).

§ 4. Suma ulg w podatku dochodowym, określonych w § 2 i 3, nie może przekroczyć w roku podatkowym 20% należnego podatku dochodowego; nie dotyczy to ulgi, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 i 8.

§ 5. 1. Jednostki gospodarcze uprawnione do korzystania z ulg w podatku dochodowym, o których mowa w § 2, oraz ubiegające się o przyznanie ulgi określonej w § 3 ust. 1 zawiadamiają właściwy organ podatkowy o zamiarze realizacji zadań wymienionych w tych przepisach, podając następujące dane:

- 1) podstawę prawną ulgi podatkowej,
- 2) cel przedsięwzięcia,
- 3) planowany efekt inwestycji lub przedsięwzięcia modernizacyjnego,
- 4) planowany koszt inwestycji lub przedsięwzięcia modernizacyjnego,
- 5) planowany termin rozpoczęcia i zakończenia inwestycji,
- 6) wysokość należnej ulgi podatkowej.

2. Jednostki gospodarcze dołączają do zawiadomienia opinię oddziału właściwego banku.

3. Właściwy organ podatkowy jest obowiązany sprawdzić zasadność i prawidłowość ulgi podatkowej. Jeżeli zawiadomienie w całości lub w części nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 i 2, organ podatkowy zwraca je jednostce gospodarczej do uzupełnienia.

4. Wniosek w sprawie ulgi podatkowej określonej w § 3 organ podatkowy przekazuje wraz z opinią Ministrowi Finansów.

5. Jednostki gospodarcze składają właściwemu organowi podatkowemu w terminie miesiąca od zakończenia inwestycji informacje o zrealizowaniu założeń podanych w zawiadomieniu określonym w ust. 1 oraz rozliczenie z otrzymanych ulg.

6. Właściwy organ podatkowy:

- 1) stwierdza zasadność i prawidłowość obliczenia ulgi podatkowej,
- 2) wydaje decyzję o cofnięciu ulgi, jeżeli jednostka gospodarcza nie osiągnie efektów warunkujących przyznanie ulgi.

7. Właściwy organ podatkowy może wydać decyzję o cofnięciu ulgi w podatku dochodowym również w trakcie realizacji inwestycji, jeżeli stwierdzi nieprzestrzeganie założeń przedstawionych w zawiadomieniu określonym w ust. 1.

8. W wypadkach, o których mowa w ust. 6 pkt 2 i ust. 7, jednostka gospodarcza jest obowiązana uiścić odsetki za zwłokę, zgodnie z przepisami o zobowiązaniach podatkowych, za okres od pobrania nienależnej ulgi do dnia jej zwrotu.

§ 6. Jednostkom gospodarczym prowadzącym szkoły przyzakładowe i internaty przyznaje się ulgę w podatku dochodowym w wysokości 25% kosztów utrzymania każdego ucznia. Wysokość rocznych kosztów utrzymania ucznia określa Minister Finansów w formie zryczałtowanej.

§ 7. 1. Jednostkom gospodarczym przyznaje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu produkcji wyrobów oznaczonych państwowymi znakami jakości „Q” i „1”; ulga polega na zmniejszeniu podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym o kwotę odpowiadającą podwyżce cen urzędowych i regulowanych wyrobów, uzyskanej w związku z przyznaniem tym wyrobom znaków jakości, natomiast w razie stosowania cen umownych ulga wynosi 4% od wartości sprzedaży wyrobów oznaczonych państwowym znakiem jakości „Q” i 2% od wartości sprzedaży wyrobów oznaczonych państwowym znakiem jakości „1”, po potrąceniu należnego od tej sprzedaży podatku obrotowego.

2. Ulga w podatku dochodowym określona w ust. 1 nie przysługuje w razie stwierdzenia przez właściwy organ kontroli wprowadzenia do obrotu wyrobu oznaczonego znakiem jakości, nie odpowiadającego wymaganiom ustalonym przy wydaniu świadectwa jakości, lub w razie cofnięcia tego świadectwa.

3. Ulga obliczona dla wyrobów, na które stosuje się ceny umowne, pomniejsza należny podatek dochodowy.

§ 8. 1. Jednostkom gospodarczym sprzedającym na eksport produkty wytwarzane we własnym zakresie lub pochodzące ze skupu i zbieractwa oraz usługi materialne i niematerialne przyznaje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu tej sprzedaży oraz z tytułu przyrostu wartości eksportu w stosunku do roku poprzedniego.

2. Przez sprzedaż eksportową rozumie się sprzedaż zaliczoną do eksportu zgodnie z zasadami obowiązującymi w zakresie statystyki handlu zagranicznego oraz usług transportu i łączności.

3. Ulgę z tytułu sprzedaży eksportowej, wyrażonej w cenach transakcyjnych ustala się:

- 1) dla eksportu towarów i usług grupy I w wysokości
 - a) 8% wartości eksportu do państw, których listę ustali Minister Handlu Zagranicznego,
 - b) 4% wartości eksportu do pozostałych państw,

2) dla eksportu towarów i usług grupy II w wysokości:

- a) 6% wartości eksportu do państw, których listę ustali Minister Handlu Zagranicznego,
- b) 3% wartości eksportu do pozostałych państw,

3) w wysokości 2% wartości eksportu materiałów centralnie bilansowanych, których listę ustali Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego, Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów, oraz wartości eksportu towarów i usług w pozostałych wypadkach.

4. W razie eksportu usług przemysłowych polegających na uszlachetnianiu powierzonych przez kontrahenta zagranicznego surowców i materiałów, stawki procentowe ulg, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 6 pkt 1, podwyższa się o 50%.

5. Towary i usługi zaliczane do grupy I lub II, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, ustali Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

6. Ulgę z tytułu przyrostu wartości eksportu w roku podatkowym w stosunku do roku poprzedniego, w warunkach porównywalnych, ustala się w wysokości:

- 1) 15% wartości przyrostu eksportu towarów i usług, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 oraz ust. 4, do państw, których listę ustali Minister Handlu Zagranicznego,
- 2) 5% wartości przyrostu eksportu towarów i usług pozostałych do państw, których listę ustali Minister Handlu Zagranicznego.

7. Ulgi w podatku dochodowym z tytułu sprzedaży eksportowej oblicza się od wartości eksportu w cenach transakcyjnych wykazanej w fakturze FE i KFE (na warunkach FOB port polski lub franco granica polska); zasady ustalania ulg przy sprzedaży eksportowej usług transportu i łączności określi Minister Finansów.

8. Jeżeli wskaźnik efektywności finansowej eksportu (WF) jest wyższy od jedności, kwota należnych ulg jest ustalana jako iloraz kwoty ulg wyliczonej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3, 4 i 6 oraz wskaźnika WF.

9. Ulg w podatku dochodowym nie stosuje się do eksportu:

- 1) wewnętrznego,
- 2) dokonywanego przez jednostki handlu zagranicznego, z wyjątkiem eksportu wyrobów, robót i usług pochodzących z własnej działalności tych jednostek,
- 3) artykułów pochodzących ze skupu i zbieractwa, jeżeli producent tych artykułów otrzymuje z tego tytułu ulgę w podatku dochodowym lub zryczałtowanym,
- 4) usług polegających na wysyłaniu specjalistów do pracy za granicą,

5) materiałów centralnie bilansowanych, z wyjątkiem określonych w ust. 3 pkt 3.

10. Środki uzyskane z ulg w podatku dochodowym mogą przekazać:

- 1) producenci wyrobów finalnych — na fundusze kooperantów oraz współpracujących przedsiębiorstw handlu zagranicznego,
- 2) generalni dostawcy (wykonawcy) kompletnych obiektów — na fundusze współpracujących z nimi jednostek, którym zgodnie z obowiązującymi zasadami ewidencji sprzedaży eksportowej nie przysługuje ulga w podatku dochodowym,
- 3) jednostki sprzedające na eksport artykuły pochodzące ze skupu i zbieractwa — na fundusze jednostek będących producentami tych artykułów.

11. Jednostkom uspołecznionym handlu zagranicznego, w tym spółkom prawa handlowego, przysługuje ulga w podatku dochodowym do wysokości 10% podstawy opodatkowania, pod warunkiem przekazania równowartości tej ulgi na wydrebniony rachunek bankowy, którym dysponuje Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów na inwestycje służące potrzebom eksportu i jego rozwoju w gospodarce narodowej.

§ 9. 1. Jednostkom gospodarczym przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu świadczenia usług bytowych oraz usług dozoru mienia.

2. Ulgę, o której mowa w ust. 1, ustala się przez wyłączenie z podstawy opodatkowania kwoty stanowiącej równowartość 10% wartości sprzedaży usług pralniczych i 8% wartości sprzedaży pozostałych usług bytowych oraz usług dozoru mienia, z wyłączeniem wartości materiałów i części zaliczonych zleceniodawcy i wydrebnionych w fakturze. Wyłączenia tego nie stosuje się do usług objętych cennikiem jeżeli cena obejmuje również należność za materiały i części zaliczone zleceniodawcy do wartości usług.

3. Ulga, o której mowa w ust. 1 i 2, podlega podwyższeniu o 1 punkt od wartości sprzedaży usług bytowych, dokonanej w nowo uruchomionych zakładach jednostek gospodarczych w okresie jednego roku, licząc od dnia rozpoczęcia świadczenia usług.

4. Ulgi, o której mowa w ust. 1—3, udziela się pod warunkiem przeznaczenia co najmniej 25% kwoty wyłączonej z podstawy opodatkowania na inwestycje związane z usługami bytowymi.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwom państwowym, które uzyskały status przedsiębiorstwa przemysłu obronnego z tytułu prowadzenia działalności określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zakresu stosowania ustaw o przedsiębiorstwach państwowych oraz o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego do przedsiębiorstw państwowych wykonujących w całości lub w przeważającej części zadania dla potrzeb obronności i bezpieczeństwa Państwa, a także do wykonujących te zadania jednostek organizacyjnych innych przedsiębiorstw (Dz. U. z 1982 r. Nr 1, poz. 3 i z 1984 r. Nr 10, poz. 41), przyznaje się ulgę w podatku dochodowym.

2. Przedsiębiorstwom działającym przy zakładach karnych przyznaje się ulgę w podatku dochodowym.

3. Minister Finansów określi wysokość ulgi i sposób jej obliczania.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwom państwowym, które podjęły uzupełniającą produkcję uboczną na potrzeby rynku, przysługuje ulga w wysokości 75% podatku dochodowego należnego od zysku osiągniętego ze sprzedaży wyrobów pochodzących z tej produkcji.

2. Minister Finansów określi uproszczony sposób obliczania ulgi, o której mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Specjalistycznym jednostkom gospodarki uspołecznionej skupu i przetwórstwa surowców wtórnych, których listę ustali Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej, przyznaje się ulgę w podatku dochodowym w wysokości 30% należnego podatku w roku podatkowym.

2. Specjalistyczne jednostki skupu i przetwórstwa surowców wtórnych przekazują 2/3 wartości środków uzyskanych z ulgi określonej w ust. 1 na fundusz surowców wtórnych z przeznaczeniem na rozwój sieci skupu i przetwórstwa surowców wtórnych.

§ 13. Jednostkom gospodarczym przyznaje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu przyrostu w stosunku do roku poprzedniego wartości sprzedaży, w cenach porównywalnych, urządzeń, aparatury i ochron indywidualnych, niezbędnych do ochrony pracy, określonych przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w uzgodnieniu z Ministrem Finansów — wysokości 10% tego przyrostu.

§ 14. 1. Kwoty ulg podatkowych określonych w § 2, § 3 ust. 1, § 8, § 10 i 13 zwiększają fundusz rozwoju jednostki gospodarczej albo inny fundusz o podobnym charakterze.

2. Kwoty ulg podatkowych określonych w § 6, 7, 9 i 11 zwiększają zysk do podziału.

§ 15. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) spółdzielnie niewidomych,
- 2) spółdzielnie inwalidów uznane za zakłady pracy chronionej,
- 3) nowo uruchomione przedsiębiorstwa państwowe przemysłu terenowego, spółdzielnie pracy, spółdzielnie ogrodniczo-pszczelarskie i spółdzielnie rzemieślnicze przez okres pierwszych trzech lat działalności,
- 4) zysk osiągnięty z nowo uruchomionej produkcji opartej na wynalazku krajowym lub zamówieniu rządowym z zakresu rozwoju nauki i techniki w okresie 3 lat od daty rozpoczęcia wdrożenia.

2. Zwolnienie od podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że środki uzyskane z tego zwolnienia zostaną przeznaczone:

1) w spółdzielniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, na fundusz rehabilitacji inwalidów, z wyłączeniem ulg, o których mowa w § 8 i 19,

2) w przedsiębiorstwach i spółdzielniach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, na fundusz statutowy, fundusz zasobowy, rachunek środków na inwestycje lub na fundusz rehabilitacji inwalidów,

3) w jednostkach gospodarczych realizujących zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 4, na fundusz rozwoju danej jednostki.

3. Warunkiem uzyskania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest również przeznaczenie w roku podatkowym, którego zwolnienie dotyczy, co najmniej 55% nadwyżki bilansowej na fundusze zasobowy, rozwoju oraz na finansowanie inwestycji, a w przedsiębiorstwach państwowych — 55% zysku pomniejszonego o należny podatek dochodowy na fundusz rezerwowy i na fundusz rozwoju.

4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy przedsiębiorstw i spółdzielni utworzonych w wyniku podziału lub połączenia.

§ 16. 1. Przemysłowym i usługowym spółdzielniom inwalidów, osiągającym statutowy wskaźnik zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w wysokości nie niższej niż 70% ogólnej liczby zatrudnionych, oraz handlowym spółdzielniom inwalidów, osiągającym odpowiedni wskaźnik nie niższy niż 60% — obniża się należny podatek dochodowy o 65%.

2. Przemysłowym, usługowym i handlowym spółdzielniom inwalidów, w których wskaźnik zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w ogólnej liczbie zatrudnionych jest niższy niż określony w ust. 1, nie więcej jednak niż o 10% ogólnej liczby zatrudnionych — obniża się należny podatek dochodowy o 50%.

3. Spółdzielniom inwalidów, o których mowa w ust. 1, przysługuje dodatkowa ulga w podatku dochodowym w wysokości 1% należnego podatku dochodowego za każdy procent wzrostu zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w ogólnej liczbie zatrudnienia.

4. Środki uzyskane przez spółdzielnie inwalidów z tytułu ulg podatkowych, o których mowa w ust. 1—3, są przeznaczone na fundusz rehabilitacji inwalidów.

§ 17. Spółdzielniom pracy rękodzieła ludowego i artystycznego należny podatek dochodowy obniża się o 5% pod warunkiem, że środki uzyskane z tego obniżenia zostaną przeznaczone na fundusz rozwoju twórczości ludowej i artystycznej.

§ 18. 1. Jednostkom gospodarczym przysługują ulgi w podatku dochodowym z tytułu zatrudnienia osób wykształconych w usługach bytowych i działalności piekarskiej, które na podstawie pisemnej umowy zostały objęte programem przygotowania zawodowego i uzyskały świadectwo ukończenia nauki zawodu.

2. Ulgi, o których mowa w ust. 1, stosuje się przez potrącenie z należnego podatku dochodowego za rok podatkowy, w którym nastąpiło zatrudnienie osoby wyszkolonej:

- 1) w usługach bytowych, w razie zatrudnienia jednej osoby wyszkolonej, kwoty 25.000 zł — przy okresie szkolenia przez 24 miesiące lub 30.000 zł — przy okresie szkolenia ponad 24 miesiące oraz kwoty 35.000 zł — w razie zatrudnienia każdej następnej osoby wyszkolonej,
- 2) w działalności piekarskiej kwoty 35.000 zł — w razie zatrudnienia każdej osoby wyszkolonej.

3. Ulga podatkowa określona w ust. 1 nie przysługuje, jeżeli przygotowanie zawodowe osób zatrudnionych w celu nauki zawodu było finansowane z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej lub z Funduszu Ochrony Pracy.

§ 19. 1. Spółdzielniom pracy, spółdzielniom zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, w „Społem” Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców, spółdzielniom mleczarskim, ogrodniczo-pszczelarskim oraz spółdzielniom rzemieślniczym przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu oprocentowania wniesionych przez osoby fizyczne udziałów członkowskich w wysokości 3% należnego podatku dochodowego, nie więcej jednak niż wynosi kwota najwyższego oprocentowania długoterminowych imiennych wkładów oszczędnościowych ludności, stosowanego przez Narodowy Bank Polski.

2. Ulgi, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się w razie powiększenia funduszu udziałowego bezpośrednio z innych odpisów z nadwyżki bilansowej niż oprocentowanie udziałów członkowskich.

§ 20. 1. Suma ulg w podatku dochodowym określonych w rozporządzeniu nie może przekraczać 30% podatku dochodowego należnego od jednostek gospodarczych za rok podatkowy.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do ulg określonych w § 2 ust. 1 pkt 8, § 8—10, 12, 15—17 i 19.

3. Właściwy organ podatkowy wydaje decyzję o cofnięciu ulg w podatku dochodowym, wymienionych w § 15—17, jeżeli środki pochodzące z tych ulg bądź tworzone z nich fundusze zostaną wykorzystane niezgodnie z obowiązującymi przepisami; ulgi podlegają cofnięciu za te lata, w których stwierdzono niewłaściwe wykorzystanie środków.

§ 21. 1. Przez należny podatek dochodowy, o którym mowa w rozporządzeniu, rozumie się podatek obliczony od podstawy opodatkowania, pomniejszonej o kwotę ulg z tytułów określonych w § 7 i 9, z uwzględnieniem art. 57 i 59 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45).

2. Przepisu art. 48 ustawy wymienionej w ust. 1 nie stosuje się do ulg, o których mowa w § 9.

§ 22. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb stosowania ulg w podatku dochodowym.

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 1 600,— półrocznie 1 000,— zł.
Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi 300,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 31 października. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzydziestodniowym przekazem pocztowym na konto Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1049-3157-222. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powiśńska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3

Zam. 0369-1300-88.

Cena 24,00 zł